mini reportaža

BOTRA JESEN NA OBISKU

Praznično svetal dan je bil, ko je med malčke vzgojno varstvene ustanove Anice Černejeve in ostale otroke z Otoka prišla na obisk tetka Jesen. Eni so ji dejali botra Jesen, a otroci so bolj čebljali, da je prišla tetka. Botra ali tetka, saj je vseeno, samo da je bil njen obisk poln radosti, radovednosti, veselja in sladkosnednosti. V plašču zlatorumenih barv, s cekarjem pod rokama, si je ogledala najprej plesoče Tinke, Katrce, Matjaže in Tomaže, potem pa je vse skupaj povabila na trgatev. Trgatev sredi mesta? Da, na brajdah so viseli vabljivi grozdi in prstki malega Frica se niso dali ugnati. Segali so po jagodah, pa čeprav se trgatev še ni pričela. Ko je to videla ob njem stoječa deklica Matejka, ga je posnemala. Pa se je Tomaž takoj oglasil: »Veš, to se pa le ne sme, kar takole trgaš in ješ.« Sam pa je odtrgal grozd in si ga mašil v usta. ko se je najedel, je pričel z njimi »krmiti« Ljubko. Matejka pa je vse to gledala in ni mogla razumeti. Kaj hočemo, tudi ob trgatvi se porajajo simpatije!

Ni minilo pol ure in že je bila brajda obrana. Smejala se je še buča vrh koruznične koče, klopotec pa je bil že itak ves čas tiho, da ne bi motil uživanja pri jedi. Včasih je celo roka starejšega, mamice ali očka segla preveč hitro, v bojazni, da ne bi »njihovi« dobili dovolj. Otroci tega niso razumeli, ker bi raje trgali sami. Naj velja to za poduk prihodnjega leta, za starše!

Tradicionalna je prireditev, ki jo vsako leto pripravi društvo prijateljev mladine Otok, za svoje najmlajše. In ker je ta oblika približevanja k naravi posrečena in ljubka, mora taka ostati tudi za vnaprej. Prispevek otrok in njihovih vzgojiteljic vzgojno varstvene ustanove Anice Černejeve, pa to še popestruje. In ker je na kupu toliko stvari, potem je prav, da to negujemo.

Z. STOPAR

Miloš Jagodič

Celje je spet siromašnejše za človeka, kakršen je bil Miloš Jagodič, človeka, ki so žal vse preporedki, ki so nosilci družbenega življenja med ljudmi. Kot sin revnega kmeta iz Šmarja se je pretolkel v samostojno življenje kot trgovski vajenec in pomočnik. V revnem okolju pod Donačko goro je dodajal grame in centilitre, se ob lastni in tuji revščini naučil spoštovati še tako malenkostno dobroto in dobrino. Ta lastnost mu je ostala vse do zadnjih dni. Skromnost, delavnost, ki je segla čez njegove telesne sposobnosti, saj je bil vselej šibkega zdravja. Med vojno je bil ves čas na strani tistih, ki so se borili za boljši jutri, in ko je trenutek prišel, je bil spet v prvih vrstah in s svojim vzgledom bodril sooobčane, da bi srečnejše dni čim hitreje uresničili.

Ko je bil še v EMO, je z vso vnemo nosil breme izgradnje današnjega Doma »Dušana Finžgarja«. Ni bilo organizacije na terenu v krajevni skupnosti Pod gradom, kjer ne bi bil prizadeven član, odbornik, aktivist. Ves čas je bil eden najbolj požrtvovalnih reševalcev človeških življenj, delavec v organizaciji Rdečega križa, v neštetih socialno-zdravstvenih in humanitarnih akcijah.

V kolektivu MERX je bil predsednik sindikata, sekretar organizacije ZK, mentor mladini, član samoupravnih organov in ko se je zaradi bolezni upokojil, se je počutil, ko da se mu ruši ves smisel življenja. Miloš je bil za vse, ki smo mu bili tovariši in prijatelji ježiček na tehtnici. Zanesli smo se na njegov čut poštenosti, pravičnosti, njegove vselej žive človeške presoje.

Telesno oslabljenega, duhovno še vedno vedrega in tvornega Miloša je v štiriinpedesetem letu starosti spodrezalo po težki operaciji. Hudo ga bomo pogrešali zaradi tega, kar ga je naredilo velikega v njeovi skromnosti.

JURE KRAŠOVEC

Šempeter

ŠOLA RASTE

Gradnja nove osnovne šole v Šempetru v Savinjski dolini je v polnem teku. Kot je znano, gradijo šolo s sredstvi samoprispevka občanov, prva faza nove šole, ki bo obsegala učilnice, kabinete in nekatere druge prostore, pa bo predvidoma veljala okoli 400 milijonov starih dinarjev.

Ker pa je bilo že od vsega pričetka določeno tako, da se bo šola gradila v dveh ločenih fazah, so si odgovorni dejavniki v kraju v kar najbolj možni meri prizadevali, da bi drugo fazo pričeli izvajati takoj, potem, ko bo prva faza končana. To bi seveda prineslo tudi nekatere prednosti in ne na koncu tudi pocenitve, saj bi se dela kontinuirano nadaljevala. Pred dnevi je bilo zaradi tega v Šempetru posebno posvetovanje članov sveta krajevne skupnosti in vodstev družbeno političnih organizacij, ki pa so mu prisostvovali tudi predstavniki občine in delovnih organizacij. Na sestanku so ugotovili, da bo za drugo fazo, ki bo obsegala upravno poslopje ter telovadnico, potrebnih nadaljnjih 150 milijonov, ki pa jih bodo poskušali zagotoviti na najrazličnejše načine. Štirideset starih milijonov bodo poskušali prihraniti pri gradnji prve faze, nadaljnjih štirideset milijonov pa že imajo zagotovljenih, saj jim jih je s posebnim sklepom dodelila občinska skupščina. To je denar, ki je bil dobljen od prodaje prostorov nekdanje tekstilne tovarne v Šempetru. Manjkajočih 70 milijonov pa bodo poskušali zagotoviti s tem, da bodo prodali sedanje šolsko poslopje, dom TVD Partizana, preostala sredstva pa bodo poskušali zbrati s prispevki delovnih organizacij in občanov.

Kot vse kaže, bo v Šempetru takoj po zaključku prve, stekla tudi že gradnja druge faze nove osnovne šole, ki bo za ondotne ljudi prav gotovo izredno velika pridobitev.

B. STRMČNIK

OBRTNO GOSPODARSKO PODJETJE
fotolik CELJE
V ZALOGI IMAMO VSE VRSTE FOTOAPARATOV IN FOTOMATERIALA! OBIŠČITE NAŠO PRODAJALNO NA TOMŠIČEVEM TRGU 2!

ljubljanska banka
pravi naslov
za denarne zadeve

SLOVENSKE KONJIČE

SLABA SADNA LETINA

Ker je bila okolica Slovenskih konjic znana po dobrem sadju že vrsto let, je bilo letos nekoliko drugače. Sadja skorajda ni bilo, izjema je le Kmetijska zadruga, ki zato prodaja prvovrstno sadje zelo uspešno. Kupci iz vseh krajev Slovenije se oglašajo pri njih in sproti vse pokupijo, kar oberejo. Jabolka prodajajo, najboljša po 4 dinarje, drugorazredna pa po dva in pol dinarja.

VELIKA UDELEŽBA KRVODAJALCEV

V konjiški občini je bila udeležba v krvodajalski akciji zelo polnoštevilna. Ker so bile zelo velike priprave, je bila tudi udeležba temu primerna. Za odvzem krvi v Slovenskih Konjicah se je javilo 474 ljudi, v Zrečah pa 183 dajalcev krvi v enem dnevu, v obeh krajih skupaj je bilo 657 dajalcev krvi.

V Vitanju in Ločah je bilo krvodajalcev 255, skupaj na celotnem območju konjiške občine pa 922 občanov.

mali intervju

Vprašuje: Jure Krašovec
Odgovarja: Ludvik Škruba

Predsednik krajevne organizacije SZDL v Zidanem mostu Ludvik Škruba je eden tistih občanov v svojem kraju, ki je o vsem obveščen, ki v svoji glavi nosi zbir interesov večine občanov. Seveda vsega, o čemur sva se pogovarjala naenkrat ni mogoče nanizati.

Zato le nekaj od tega:

Tovariš Škruba, ste rojen Zidanmoščan? Ne. Doma sem iz Lokavca. Sem sem prišel pred letoma po upokojitvi. Od doma sem odšel kot mladenič, se vrnil s Štirinajsto, potem dolga leta služboval kot delavec milice, največ na Gorenjskem. **Ste se v dveh letih vživeli v razmere krajevne skupnosti Zidani most?** Menda že, če vam dejstvo, da so me izbrali za predsednika SZDL kaj pove. **Je predsedstvo SZDL vaša poglavitna funkcija?** Enakopravno z ostalima dvema, sem še predsednik ZB NOV in gasilskega društva. **Kako je z družbeno razgibanostjo Zidanega mosta?** Zdaj bolj kot prej. Ne zato, ker sem na čelu najmnožičnejše politične organizacije. Le-ta je le zbir aktivnosti vseh drugih. Zelo aktivni so strelci, ki bodo imeli do prihodnjega leta lepo strelišče z topo. Aktivni so planinci okoli svojega doma pod Velikim Kozjem, kamor mislijo potegniti še žičnico, razgibala se je mladina okoli svojega kluba, gasilci okoli bodočega gasilskega doma, krajevna skupnost z gradnjo ceste v Veliko Širje, skratka dejavnost je tolikšna, da so se odločili kandidirati za organizacijo občinskega praznika prihodnje leto v naši krajevni skupnosti. **Kaj pa težave, problemi?** Veliko jih je, preveč. Ali bi o njih ne spregovorili drugič, posamično, zapovrstjo.

BRALCI, POZOR!

Bralci reportaže o zreških kovačih Kujemo prihodnost, ki smo jo objavili v prejšnji številki, so nam na povabilo Kovaške industrije Zreče poslali veliko odgovorov na vprašanje, koliko ključev bo ta tovarna izdelala v letu 1972. Med tistimi, ki so bili pravilnemu odgovoru (dva milijona) najbližji, smo izžrebali tri, katerim bo Tovarna kovanega orodja Zreče podarila komplet ključev UNIOR-EXTRA. To so: Dušan Lipold, Stanetova 18, Celje; Janko Kaker, Raduha 36, Luče ob Savinji ter Stanko Dolinar, Železarna Štore.

PRIPRAVILA NAJBOLJŠI VOJAŠKI MENI

Zmagoslavje Marije Tomažič na 1. vojaški kulinarični razstavi, ki je bila ob koncu septembra v Ljubljani.

Prve vojaške kulinarične razstave v Ljubljani se je udeležila tudi močna ekipa kuharjev iz Celja. V glavni kategoriji je zmagala uslužbenka »Vojaško — gostinskega podjetja Partizan — Ekspres bife Doma JLA Celje Marija Tomažin.

V njeni kategoriji je tekmovalo 35 kuharjev z 42. vojaškimi menuji. Konkurenca je bila huda, zaradi velike strokovnosti pa je zmagala Celjanka Marija Tomažin, ki je za vojaški menu pripravila:

— karfiolna krem juha
— musaka s krompirjem
— pečena paprika in
— sirov zavitek.

Ocenjevalna komisija, ki so jo sestavljali civilni in vojaški kulinariki, je priznala prvo mesto, s tem pa še diplomo, zlato plaketo in 2000 din!

Marija je bila ob zmagi kar malce zmedena, kljub temu da jo je na tihem pričakovala, češ »slabi hrani verjetno ne bi prisodili prvega mesta...«

Kdor je poskusil njen zmagovalni menu, je priznal z oblizovanjem ustnic, da je odličen, vsi pa smo želeli, da bi takšen menu bil vedno prisoten tudi med — vojaki!

V VSAK DOM NOVI TEDNIK